

Mezi osmdesátou a jedenaosmdesátou, zároveň ve znamení čtyřicítka, pětadvacítka a dalších magických čísel, poprvé i naposled

ŽELIV ZAHÁJEN: Kam kane tropikana?

Ptactvo od nás v zimě odlétalo do teplých krajin, dnes už toho netřeba. Třeba je letního soustředění Dismanova souboru, na něj drobotina i statní junáci odcestovali nikoliv do zimoviště, ale do tropického „letoviště“: jsme potřetí v Želivě na Kocandě!

Všem, kteří se zajímají o to, jak nám tu je, podáváme tuto první zprávu. Lépe než slova podají svědectví první snímky, které jsme tu pořídili. Je tu rozhodně poklidněji, úsměvněji a přátelštěji než kdekoli jinde. Držte nám palce i v dalších dnech – a třeba se i zastavte.

První dojmy: především kluci jsou letos úslužnější než kdy jindy, sami se dobrovolně hlásí, zda není náhodou něco zapotřebí. Dobře a vkusně se oblékají, zdraví smeknutím pokrývky hlavy, pokud ji (tu pokrývku) právě na hlavě mají – a dokážou i ve svém relativně nízkém věku zvýraznit svou mužnou postavu motýlkem či kravatou.

Krok do tmy byl delší než obvykle

Odvážná cesta osamocených jedinců setmělou nocí, to je tradiční obrázek první táborové noci, ještě před usnutím. Jako vždy je tma jako v pytli, za níž nelze dost dobře pořídít reportážní záběry, neboť bychom k tomu potřebovali blesk. A tak si o statečných výkonech v konečně vlahém povětří nechte jenom vypravovat, nejspíš až po našem návratu. Pokud si děti ještě vzpomenu, neboť drobné i významnější události přicházejí jedna za druhou.

Chcete-li chovance želivského soustředění České pošty, učiňte tak na známou adresu:

pozdravit korespondencí prostřednictvím klasické letní tábory DRDS
Sportpark Kocanda
394 44 Želiv

Jak proběhl první večerní program?

Moderátorské role se zdařile ujali Pepa s Jirkou: představili a vyzpovídali nováčky, a to jak v řadách členů (letos tu jsou poprvé jen tři dítká, Staník, Sofinka a Anežka, konkurz bude až v říjnu), tak mezi asistenty (Sidonka), producenty (Lenka) a zdravotnicemi (taky Lenka). Večer měl spád, už už to vypadalo, že půjdeme spát (a Standa opravdu usnul), leč po druhé večeři, kterou byla první pomazánka, došlo na Krok do tmy (i se Standou).

Asistenti se (zatím) zdají být natěšení, plní elánu, s jiskrou v oku, se spoustou nápadů a odhodlání. V zájmu snadné identifikace (zleva): Olík, Kačka, Sidi, Kája, Pepa, Ondřej, Adam, Tobiáš, Jáchym,

Prašivka, Jirka (Pepa je zcela vlevo, tudíž mimo obraz, zato ho můžete v moderátorské dvojici vidět na horním obrázku, pro jeho účes si ho nelze nevšimnout).

Ranní Rádio DISS bylo opravdu dívčí

Tedy až na drobnou technickou podporu ze strany Pepy a Jirky. Na výběr jazzových skladeb se dobře cvičilo, role náčelníka se ujal Franta.

K vidění byly nejenom legíny (vlevo), ale pobýli tu i dva veselí jogíni (dole).

Odpolední AsiDISS: když rádio rozparádí

Z balkonu vysílané asistentské Rádio DISS dokázalo roztančit tábor, ačkoliv se už schylovalo k broskvovému MLSu a také k blahodárné a vláhodárné přepršce: první letošní želivskou kroupu donesl Franta.

Vy se ptáte, my upřímně odpovídáme:

Jak to bude tuto sobotu?

V sobotu 15. srpna nastane, jak známo, půlka. Půlka tábora. V rámci letošního ročníku festivalu Musica Figurata uvedeme v refektáři želivského kláštera dvě představení k počtě nadcházejícího 80. výročí vzniku DRDS. Na obě srdečně zveme rodiče i známé:

17:00

Norbert Frýd:

Květovaný kůň

20:00

Renata Pohorská:

Kam kane mana

Pro obě představení platí, že se platí... dobrovolné vstupné. K tomu jen malou poznámku: obdobně tomu bylo i při našem představení *Zrcadlené tváře*, které jsme zde před dvěma lety zahráli bratrům Jiřímu a Danielovi Reynkovým. Nabyli jsme tehdy dojmu, že vstupné bylo až příliš pojato jakožto dobrovolné. Protentokrát bychom tedy (aniž by to samotní pořadatelé tušili) doporučili rodné vstupné alespoň 100,- Kč.

